

Vidění světa podle KSB

Vidění světa KSB spočívá v tom, že objektivní realita, to je trojjednota Matérie-Informace-Míry plus Všedržitel (Bůh-Stvořitel, hierarchicky nejvyšší řízení, Nadvesmírná realita), všechny věci jsou navzájem propojeny a nic se neděje náhodně, realita je propojenou mozaikou, nikoliv kaleidoskopem nesouvisejících fragmentů. Každá událost má své příčiny, nic se neděje náhodně ani bezcílně. Všedržitel není lhostejný k osudu lidstva ani jednotlivce; hovoří (jazykem životních okolností) s každým individuálně, i s jednotlivými národy a lidstvem jako celkem. Lidstvo neexistuje bezcílně, má svou misi a úkol.

Tvárný, stvořený Vesmír představuje souběžnou evoluci materiálních (hmota, matérie) a informačních („duch“) forem, které se rozvíjejí podle předurčené matrice bytí, vševesmírné Míry – matrice všech možných stavů Vesmíru a přechodů mezi nimi. Vše existuje v Míře a Míra existuje ve všem, Vševesmírná Míra jako objektivní prvotní kategorie reality určuje hranice možného, odlišuje možné od nemožného.

Svět má mravní, božskou podstatu, je živý, představuje evoluční proces a existuje v něm mnoho úrovní intelektu, včetně nad osobnostních. Existuje jako jediný celostný proces, v němž se odehrávají vnořené podprocesy. Jakýkoliv proces ve vesmíru, kromě toho nejvyššího, se odehrává na pozadí hierarchicky vyšších, objemnějších procesů, a obsahuje vložené, hierarchicky nižší procesy. Vše ve vesmíru je pohyb (proces), statika neexistuje. Každý proces je řízen (nebo samorízen), neřízené procesy ve Vesmíru neexistují, a kde je řízení, tam je i cíl – řízení bez cíle není objektivně možné.

Globalizace je objektivní proces, subjektivní je jen její koncepce. Po globální katastrofě 11-13 tisíc let nazpět, která vymazala z povrchu zemského předchozí globální civilizaci, se zformovalo několik civilizačních center a odlišnými koncepcemi rozvoje a vidění světa, a historie lidstva představuje defakto soubor/soupeření těchto center o to, či globální projekt nakonec zvítězí a zformuje nějakou novou globální kulturu lidstva, která se rozprostře po celé planetě. Tato globální kultura může být v principu dobrá nebo špatná (podle toho, která koncepce globalizace převáží), může zotročit lidstvo ve stylu „NWO“, a může zajistit spravedlivé globální uspořádání lidské společnosti, známé v křesťanské terminologii jako „království Boží na Zemi“.

Poslední stovky nebo tisíce let převážila biblická koncepce zotročení lidstva ve jménu „boha“, která je základem Západní civilizace. Všedržitel-Tvůrce však není lhostejný a v každém historickém okamžiku podporuje přechod ze stávajícího stavu do globální civilizace lidskosti, pravdivého uspořádání společnosti.

Život společnosti (jak v aspektu rozvoje, tak i v aspektu degradace až do zániku) je podřízen objektivním zákonitostem, které je možné rozdělit do šesti kategorií. V každé z nich zákonitosti vykazují ten či onen vliv na sebe navzájem, a také i na zákonitosti druhých kategorií, protože Svět je jediný a celostný:

1. Lidstvo je část biosféry, a existují objektivní zákonitosti, regulující: 1) vzájemné působení biosféry a Kosmu, 2) formování biocenóz a 3) vzájemné působení biologických druhů jeden na druhého v rámci biosféry.
2. Lidstvo je specifickým biologickým druhem a existují specifické biologické (fyziologické a psychologické) druhové zákonitosti, regulující jeho život.
3. Existují mravně-etické (noosférní, egregoriální a religiozní) zákonitosti, regulující vzájemné vztahy majitelů rozumu a vůle. A navzdory mínění mnohých, zákonitosti této kategorie vycházejí za hranice lidské společnosti, a etika, diktovaná z hierarchicky vyšších úrovní v

organizaci systémů různého druhu, je závazná pro hierarchicky nižší úrovně a odstoupení od jejich norem je trestáno. V souladu s tím, odstoupení od spravedlivosti – mravnosti, vlastní Nejvyššímu, je hlavní mravně-světónázorová příčina biosférně-sociální ekologické krize.

4. Kultura, kterou geneticky předurčeně nese lidstvo, je variantní, a existují sociokulturní zákonitosti, jejichž následování garantuje stabilitu společnosti v následnosti pokolení, a jejichž narušení je schopno přivést k jejímu zmizení v průběhu života několika pokolení pod vlivem degradačních procesů.
5. Historicky zformovaná kultura všech společností současné globální civilizace je taková, že jsme nuceni se zaštiťovat před přírodním prostředím technosférou. Technosféra je vyráběna a rozvíjena během hospodářské a finanční činnosti, a existují finančně-ekonomické zákonitosti, určující jak rozvoj společensko-ekonomických formací (sociálně-ekonomických systémů), tak i jejich degradaci a krach.
6. To vše dohromady může vést ke konfliktům zájmů a konfliktům různých druhů činnosti, jejichž vyřešení je nutné řídit. A existují objektivní zákonitosti řízení, jediné pro všechny procesy řízení, od jízdy na tříkolce do komplexního projektu, uskutečňovaného několika státy na principech partnerství soukromých firem a státu.

Dlouhodobou udržitelnost a bezkrizovost globální civilizace lze zajistit jen tehdy, pokud bude organizována v souladu s těmito objektivními zákonitostmi.

Existuje 5 druhů vnitrosociální moci, kromě zákonodárné, výkonné a soudní existuje ještě ideologická a konceptuální moc; ideologická moc vždy reprezentuje cíle nějaké konkrétní koncepce, a pokud je to koncepce nepravdivá (cílem je zotročení), ideologická moc obaluje, zahaluje tyto protilidské cíle do atraktivních, přijatelných forem. Pravdivá koncepce své cíle deklaruje otevřeně a ideologii v podobné roli nepotřebuje, není co skrývat. Nepravdivých koncepcí může být nekonečně mnoho variant, pravdivá v principu vždy jen jedna, ta, která pracuje na ustanovení globální civilizace lidskosti (Království Božího na Zemi), i když může být vyjádřena různým způsobem.

Pouze konceptuální moc se zabývá stanovováním cílů, všechny ostatní, konceptuální moci podřízené druhy vnitrosociální moci pracují na jejich realizaci a udržení; činnost zákonodárné, výkonné, soudní a ideologické moci je podřízena cílům konkrétní koncepce.

Vnímání světa na základě 4 prvotních kategorií „hmota“, „energie“, „čas“ a „prostor“ (systém HEČP) je omezující a „vidí“ jen část objektivní reality, zbytek je pro něj „mystika“, tyto 4 kategorie jsou druhotné (odvozené) ve vztahu k [prvotním kategoriím Matérie, Informace a Míra](#) (systém MIM). Nejruznější „mystika“ a „neuvěřitelné náhody“ je objektivní součástí reality a jako „mystika“ působí jen při vnímání světa přes kategorie HEČP, při pohledu MIM přestávají být „mystikou“ a stávají se běžnou součástí světa, byť ne vždy zatím plně pochopenou.

Noosféra je realitou a egregoriálně-matrici (noosférické) mechanismy a procesy jsou objektivní a neoddelitelnou součástí procesů řízení; egregoriálně-matrici řízení je jako hierarchicky nadřazené používáno odedávna různými „vyvolenými“, v principu je dostupné každému přes vnímání a chápání světa na základě kategorií M-I-M. Zabránit zneužitelnosti egregoriálně-matrici řízení lze jen tehdy, pokud tyto metody bude ovládat celá společnost, nikoliv jen „vyvolená“ hrstka, zneužívající nevědomost ostatních v této oblasti v kořistných cílech.

Ve vidění světa přes kategorie HEČP egregoriálně-matrici složka reality „neexistuje“, jedná se o „mystiku“, neboť věda založená na HEČP nevnímá informaci jako objektivní kategorii, na rozdíl například od kategorie "hmota".

Věda je vždy konceptuálně podmíněná a "obsluhuje" koncepci, panující ve společnosti; jaká je koncepce, taková je i věda, popřípadě „věda“. Vidění světa na základě HEČP znamená jednu vědu, vidění světa na základě MIM znamená kvalitativně jinou vědu, ve které není rozpor mezi vědou a

religií, neboť mezi (skutečnou) vědou a (skutečnou) religii rozpor být v principu nemůže - svět je jen jeden.

Lidská psychika představuje dvouúrovňový informačně-algoritmický systém „vědomí + podvědomí“, podvědomí je zapojeno do kolektivní psychiky (kolektivního nevědomí); mezi podvědomím jedince a kolektivním nevědomím probíhá informační výměna. Ve vědomí člověka mohou mít v různé okamžiky priority různé zdroje programů chování, hovoříme o režimech psychiky. Pokud je chování jedince orientováno na uspokojování instinktů, jedná se o zvířecí typ uspořádání psychiky; pokud mají priority stereotypy chování formované kulturou, hovoříme o typu psychiky „biorobot“; pokud má priority vůle bez mravně-etických omezení, hovoříme o démonickém typu psychiky; pokud má priority vůle, podřízena svědomí a intuici, hovoříme o lidském typu psychiky.

Normální (nehavarijní, předurčený Shora jako norma) režim fungování lidské psychiky spočívá v tom, že rozum kontroluje instinty a stereotypy chování, je podřízen intuici (tandemově interpretuje vhledy, poskytované intuicí), a je podřízen svědomí, které je kanálem komunikace od Boha. Jedná se tedy o hierarchii typu:

Svědomí → intuice → intelekt → instinkty a stereotypy chování

- kde svědomí má nejvyšší priority určování linií chování, a Člověk se jím řídí za všech okolností.

V kontextu KSB se pod kulturou rozumí veškeré informačně-algoritmické zabezpečení chování lidí, nepředávané dalším pokolením na základě genetického mechanismu biologického druhu Člověk rozumný. Veškerá kultura v její historicky zformované podobě je informačně-algoritmický systém, objektivně orientovaný na dosažení určitých cílů a neschopný dosažení jiných cílů bez odpovídající modifikace kultury.

Kultura je vždy druhotná ve vztahu ke koncepci a jejím cílům, je odvozená z koncepce. Nová koncepce časem formuje novou kulturu. Současná globální kultura (biblická) je orientována na to, aby se člověk nestal Člověkem, aby fungoval v havarijním režimu, žil v nevědomosti a neměl čas přemýšlet, aby se dopouštěl chyb a neosvojoval si svůj geneticky vložený potenciál.

Kultura funguje jako hrncíř, formuje člověka. Pokud by každý člověk dostal z kultury, do které se narodil, adekvátní informace o okolním světě a mechanismech v něm – o existenci nadosobní úrovně intelektu, stavbě světa jako trojjednotě M-I-M, o tom že Tvůrce komunikuje s každým jazykem jeho životních okolností, o roli intuice a intelektu, o režimech psychiky, o skutečném vlivu genocidních prostředků (tabák, alkohol, drogy) na možnosti člověka a genetiku budoucích pokolení – pak by život každého vypadal kvalitativně jinak a žili bychom v jiném světě. Hlavním úkolem současné a dalších generací je vybudování kultury, která bude podporovat dosahování lidského typu psychiky namísto jeho potlačování jako dnes, a bude zajišťovat, aby lidé vstupující do života nefungovali v „havarijním režimu“ a měli adekvátní představy o světě a zákonitostech v něm.